

Motion till riksdagen 2020/21:2762

av Ann-Sofie Alm (M)

Nolltolerans mot hederskultur och införandet av en nationell handlingsplan mot barnäktenskap

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skyndsamt arbeta fram en nationell handlingsplan mot bortförande och bortgifte av barn och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det ska råda nolltolerans mot hederskultur i Sverige och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

”I Sverige lever uppskattningsvis mer än 100 000 barn och unga under hedersförtryck. Varje år förs barn och unga ut ur landet för att könsstympas eller giftas bort.”

Orden är Sveriges regerings.

Hur många barn har hittills i år blivit bortförda och bortgifta mot sin vilja?

Sanningen är att regeringen inte vet, de uppskattar en siffra baserat på antaganden.

Sanningen är att kommunerna inte heller vet, regionerna vet inte, polisen vet inte, ingen vet.

En del kommuner, regioner, länsstyrelser, myndigheter och organisationer gissar, de räknar tomma skolbänkar vid terminsstart efter sommarlovet, de räknar antalet orosanmälningar, de adderar och subtraherar och de antar och lägger sedan fram siffror vad de tror kan stämma. Men ingen vet.

Och mörkertalet är större än vad vi vågar föreställa oss.

Detta är ett oerhört svek mot barnen, mot flickorna och pojkarna som råkat födas in i hederskulturens järngrepp. Det är ett märkligt förhållandesätt av en feministisk regering från ett land som kallats världens mest jämställda land, att säga sig veta hur många barn som riskerar att giftas bort och hur många barn som lever i tvångsäktenskap, Hur ska man kunna ta tag i problemet om man inte vet hur problemet ser ut?

Barnäktenskap är en tradition som ärvts ner från generation till generation. Det är en mörk och fasansfull tradition med manlig äganderätt över flickan, gällande hennes rörelsefrihet, hennes kropp, hennes avkommor och hennes ekonomi. Det är en samvetestyngd tradition där flickans föräldrar inte måttat med att sätta sig emot det sociala trycket när väl medvetenheten om de negativa konsekvenserna infunnit sig.

Det är en tradition som är en del av hederskulturen.

Även om denna kriminella företeelse har förekommit under alldeles för många år även i Sverige så har skyddsnätet i Sverige, ytterst kommunerna, väldigt dålig kunskap om vilka barn som är i riskzonen, hur många barnen är och hur de ska arbeta för att förebygga detta brott. Ännu färre individuella tjänstemän vet hur de ska hantera situationen när brottet är fullbordat.

Det förebyggande arbetet mot barnäktenskap i kommunerna måste stärkas från grunden.

Kommuner, polis, tandläkare, skola, föreningsliv, hälso- och sjukvård och socialtjänst och alla andra berörda aktörer behöver gemensamt samverka och föra statistik och rapportera antalet försvunna barn.

Berörda myndigheter behöver sedan samverka för att säkerställa att statistiken följs upp. Det är först när det sker som lagstiftningen gällande barnäktenskap kan efterlevas och bli effektiv i sitt syfte.

Alla kommuner och dess verksamheter bör utveckla en tydlig handlingsplan för att säkerställa att inget barn i kommunen blir bortförd och bortgift mot sin vilja.

Handlingsplanen behöver innehålla vetskapen om, och klara direktiv om, hur man förebygger hederskultur, hur man upptäcker barn i riskzonen, hur man agerar i ett akut läge där barnet ska bli bortförd och bortgift, och hur man hjälper ett utsatt barn som redan systematiskt utsatts för övergrepp i hederns namn, tillbaka till ett normalt liv.

Sverige som nation, regeringen, myndigheter och deras verksamheter bör utveckla en tydlig handlingsplan för att säkerställa att inget barn i nationen blir bortförd och bortgift mot sin vilja.

Handlingsplanen behöver innehålla vetskapen om, och klara direktiv om, hur man förebygger hederskultur, hur man upptäcker barn i riskzonen, hur man agerar i ett akut läge där barnet ska bli bortförd och bortgift, och hur man hjälper ett utsatt barn som redan systematiskt utsatts för övergrepp i hederns namn, tillbaka till ett normalt liv.

Staten, myndigheter, regioner och kommuner behöver arbeta tillsammans, kommunalt, regionalt, nationellt, internationellt, bilateralt och multinationellt till dess att varenda unge är återfunnet och satt i trygghet och de skyldiga ställs inför rätta.

Det ska inte finnas tvivel om att det råder nolltolerans gällande hederskultur.

Jag önskar och yrkar på att riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skyndsamt arbeta fram en nationell handlingsplan mot bortförande och bortgift av barn och tillkännager detta för regeringen.

Jag önskar och yrkar på att riksdagen ställer sig bakom att det ska råda nolltolerans mot hederskultur i Sverige och tillkännager detta för regeringen.

Ann-Sofie Alm (M)